

OJCZYC (10) *sb m*

ojczyc (10), [**otczyc**].

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w ojcowy*).

sg *N* oiczyc (5). ◇ [*D* oiczycowi.] ◇ *pl N* oiczycy (2). ◇ *D* oiczyc(o)m (2). ◇ *A* oiczycy (1).

Sł stp: *oiczyc w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI – XIX w.*

1. *Rodowity mieszkaniec kraju, obywatel* (8) : Dziwuią fie też nálezch w ięzykach biegłości/ Y w Lácińfkiey wymowie wżytkich belpieczności. Ten Niemieckim/ Fráncuřkim/ ten Włofkim włařciwie/ Ten Lácińfkim/ Hiřzpáńfkim/ iák oyczyc [!] *prawdziwie. StryjWjaz A4; (nagł) Kámillus Rzymiáнин. (-) GDy był wygnan od Rzymá niewinny nędzniczek/ Zápomniawřzy řwey krzywdy wielki miłofniczek/ Gdy obaczył gwałt wielki ludowi Rzymřkiemu/ Zebrawřzy poczet ludzi dał ráturek iemu. Iáko ich włafny oyczyc pomogł im życzliwie PapřPan Hh3, Bb3; StryjKron 437; Dzi iefli co mařz, o to řię pytaią, Cnotá y mądrořć máło mieyřcá maię. Przeco też rzadko Oyczycy vczone Naydzieřz w Oyczynie miłe y vczczone. KlonKr A4v.*

Wyrażenia: [»cnotliwy oiczyc«: *A iż żywot ten nářz ktorego vżywamy/ krotki/ řłáby/ y cieniowi podobny iefł/ dla tego pámiątkę po řobie co nawięřřzá z řławnych dzielności zořtáwowáć przyřtoi wżyřtkim cnotliwym/ řłáchetnie vrodzonym Oyczicom StryjKron A3; A iefli to czynią dla prywaty řynow řwych/ dáleko ráczey powinien to káżdý cnotliwy oiczyc czynić dla namilřzey oyczyny řwey WerPobudka 16.]*

[»oiczyc Królestwa Polskiego«: *tedy ráczcie W.M. [...] I.K.M. do tego przywieřć/ żeby ná drugá Szkołę Rycerřká [...] nie lutowá dáć wżyřtko Zadnieprze/ ile włafnym oyczycom Kroleřtwá Polřkiego WerPobudka 20.]*

»oiczyc oyczyny«= *zasłuřzony obywatel [řzyk 1:1] (2): Iafnie Wielmořnym Xiąřętom [...] á prawdziwym Oyczyny Oyczycom Koronnym [...] Maciey Ofořteuicius Striykowřki Canonik Zmodřki z winřzowánim wřzelkiego w řářce Bořey Błogoflawieřřstwa StryjKron A; Tegoř Roku Ian řářki řławney pámięci práwy Oyczyc Oyczyny Arcybifkup Gnieźnienski vmářł StryjKron 757; [PismaPolit 156].*

a. *Rodak* (1) : [*Klaudiusz*] Zořtawřzy Ceřářzem/ [...] ty wżyřtki przyięł ktore był Káius wywoáł/ á Troianom iáko oyczycom pobor odpuřcił. *BielKron 141v; [Compatriota ... qui ex eadem patria mecum est. Otcicz Cervus F40 268].*

2. *Syn władcy, dziedzic korony [czego] (1)* : *Gdiřz Krol Ian vmářł miřmi bily dały tho Kroleřtwo řinowy yego Krolowy Stephanowy nychczácz oddalycz yego od oyczifni yego. A thak obaczil tho krol Ferdinand ze on oyczicz tego pańřwa mlodi yeřth y zwařřnył řye nany LibLeg 10/145v.*

[*Szereg*: »oiczyc i dziedzic« [*řzyk zmienny*]: *przeiednáł Mřcisławá/ y iego rodzone Bráty/ Włodimirá y Iarosławá Siny Iřásławowy/ Dziedzice y Oyczycy Kijowřkiego Stolcá StryjKron 226, 483.]*

3. *Tłumaczenie łac. „patricius” (1)* :

Szereg: »patrycyjus albo oiczyc« (1): *DORřprungus Iulianus też Palemonow Towářiřłřz Patricius álbo Oiczyc z Xiąřáť Rzymřkich z Herbu y z Familiey Centauruřřow StryjKron 81.*

Cf **OJCOWIC, OJCZYŚCIC**

MP, ZCh